

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. 6' 18-23)
7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

Το χρονικό διάστημα της καλοκαιρινής περιόδου, αγαπητοί αδελφοί, τὰ εὐαγγελικὰ ἀναγνώσματα ἐπιλέγονται ἀπ' τὸ κατὰ Ματθαῖον ἱερὸ Εὐαγγέλιο. Εἴμαστε στὴν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς περιόδου, ἡ σημερινὴ Κυριακὴ εἶναι ἡ δευτέρη μετὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ περίοδος αὐτὰ θὰ ὀλοκληρωθεῖ μετὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Στὴν ἀρχὴ τῆς νέας αὐτῆς περιόδου τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα αὐτῆς τῆς Κυριακῆς ἀναφέρεται στὴν κλήση τῶν τεσσάρων πρώτων μαθητῶν ἀπ' τὸν Κύριο στὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα. Καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ σημερινὴ Κυριακὴ συνδέεται μετὰ τὴν προηγούμενη, κατὰ τὴν ὁποία συνέπεσε ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων μετὰ τὴν σύναξη τῶν δώδεκα Ἀποστόλων.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πάνω στὴν γῆ εἶναι ὁ προθάλαμος τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Αὐτὸ τὸ ἔργο θεμελίωσε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός «ἐπὶ τοῦ θεμελίου τῶν ἀποστόλων». Ἐκεῖνος εἶναι ὁ πρῶτος ἀπόστολος, δηλαδὴ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ Πατέρα ἀπ' τὸν Οὐρανὸ στὴν γῆ. Καὶ Αὐτὸς στὴν συνέχεια κάλεσε τοὺς μαθητές Του, τοὺς ὁποίους θὰ χρησιμοποιοῦσε μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ ὡς συνεργάτες γιὰ τὴν προέκταση τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Ἡ Κυριακὴ αὐτὴ λοιπόν, ὅπως ἤδη εἴπαμε, μετὰ αὐτὸ τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα συνδέεται μετὰ τὴν δύο προηγούμενες, δηλαδὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῆς μνήμης τῶν Ἀποστόλων στὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Οἱ συνεργάτες τοῦ Χριστοῦ στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων προσεκλήθησαν ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν Κύριο. Ἔπρεπε νὰ μαθητεύσουν πλησίον τοῦ Χριστοῦ γιὰ μία τριετία καὶ στὴν συνέχεια, μετὰ τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Πεντηκοστὴ, θὰ ἀποστέλλονταν πρὸς τὸν κόσμον. Στὸς ἀνθρώπους δὲν θὰ μετέδιδαν ὥραϊες ιδέες καὶ σοφὲς σκέψεις, ἀλλὰ ὅ,τι ἄκουσαν καὶ εἶδαν μετὰ τὴν σωματικὴν αἰσθήσειν γιὰ τὸ Πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος μετὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργο Του, κυρίως ὅμως μετὰ τὸ σταυρικὸ θάνατον καὶ τὴν Ἀνάστασίν Του, ἐγκαινίασε μία καινούρια πραγματικότητα στὸν κόσμον, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λειτουργεῖ ὡς συνδετικὸς κρίκος μετὰ τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐρχομένης Βασιλείας, μετὰ τὸ ἐγκαινιασμὸν τῆς μοναδικῆς αὐτῆς νέας πραγματικότητος καὶ τῆς πλήρους πραγματοποιήσεως καὶ τῆς ὀριστικῆς ἐπικρατήσεώς της κατὰ τὰ Ἔσχατα.

Στὸ ἔργο αὐτό, στὸ ὁποῖο χωρὶς ἀμφιβολία ὁ Θεὸς ἔχει τὴν πρωτοβουλία τῶν κινήσεων καὶ

τὴν δύναμη γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση, προσκαλοῦνται καὶ ἄνθρωποι, γιὰ νὰ συμβάλλουν στὴν προέκτασή του μέσα στὸν κόσμον καὶ στὸν χρόνον. Εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, τῶν ὁποίων ἡ θέσις εἶναι ἰδιαίτερη μέσα στὴν Ἐκκλησία. Αὐτοὶ ἦταν, ὅπως ἤδη εἶπαμε, οἱ αὐτόπτες μάρτυρες τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Διάδοχοι καὶ συνεχιστὲς τῶν ἀποστόλων εἶναι βεβαίως οἱ κληρικοί, ἀλλὰ μὲ μία οὐσιαστικὴ διαφορὰ. Οἱ κληρικοί τῶν τριῶν βαθμῶν ἔχουν περιορισμένη ἀρμοδιότητα, ἐντὸς συγκεκριμένων γεωγραφικῶν πλαισίων (ἐνορία, ἐπισκοπὴ κλπ), ἐνῶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι, ὅσο ζοῦσαν σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον, εἶχαν εὐθύνη γιὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σὲ ὅλη τὴν Οἰκουμένη.

Στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα σήμερον ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς περιέγραψε τὴν κλήσι τῶν τεσσάρων πρώτων ἀπ' τοὺς δώδεκα μαθητὲς. Εἶναι τὰ δύο ζευγάρια μαθητῶν. Τὸ πρῶτον ζευγάριον εἶναι οἱ Ἀνδρέας καὶ Πέτρος, παιδιὰ τοῦ Ἰωάννου. Τὸ δεύτερον ζευγάριον εἶναι οἱ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος, παιδιὰ τοῦ Ζεβεδαίου. Δύο σημεῖα προσελκύουν τὴν προσοχήν μας. Τὸ ἓν εἶναι ὅτι ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως στὴν πρόσκλησι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκατέλειψαν τὴν ἐργασίαν τους καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Ἡ ἀλήθεια βεβαίως εἶναι, ὅπως πληροφοροῦμαστε ἀπὸ ἄλλα σημεῖα τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅτι δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ πρώτη συνάντησι καὶ γνωριμία τους μὲ τὸν Κύριον. Οἱ συγκεκριμένοι τέσσερις ἄνθρωποι διετέλεσαν προηγουμένως μαθητὲς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ εἶχε προηγηθεῖ μία προετοιμασία γιὰ τὴν ὀριστικὴν κλήσι τους ἀπ' τὸν Χριστόν, γιὰ τὴν ὁποία ἀκούσαμε σήμερον. Τὸ δεύτερον σημεῖον εἶναι ὅτι οἱ τέσσερις αὐτοὶ πρῶτοι μαθητὲς (μέσα στὸν κύκλον τῶν δώδεκα) ἦσαν ψαράδες. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἦταν ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι, εἶχαν ἐμπειρίαν τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν συχνῶν ἀπογοητεύσεων ἀπ' τὸν καθημερινὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεως. Ἡ ἐμπειρία αὐτὴ θὰ ἀποδεικνυόταν πολὺτιμη στὸ καινούριον ἔργον ποὺ θὰ ἀνελάμβαναν, τὸ ἔργον τῆς ἀλιείας τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἦσαν ἄνθρωποι μὲ ἀτέλειαν καὶ μὲ ἀδυναμίας. Ἐν τούτοις, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατόρθωσαν νὰ ὑπερνικήσουν τὴν δικὴν αὐτῶν ἀδυναμίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ὑπολογίζον τὴν ἐχθρικὴν διαθέσει τοῦ περιβάλλοντος κόσμου. Ἀπέβαλλαν τὴν δειλίαν καὶ τὸν φόβον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλαν μικρότητι, οἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζον τὴν συμπεριφοράν τους μέχρι τὴν Ἀνάστασι καὶ τὴν Πεντηκοστήν. Εἶναι οἱ διδάσκαλοι ὅλων τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ κυρίως οἱ ἐμπνευστὲς τῶν κληρικῶν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι στὴν Ἐκκλησίαν μας ὑπάρχει ἡ ἀποστολικὴ διαδοχή, μὲ τὴν ἐννοίαν ὅτι διατηρεῖται ἡ διδασκαλία τῶν ἀποστόλων καὶ παραδίδεται ἡ ἀλυσίδα τῶν χειροτονιῶν ἀπ' τὴν μίαν γενιὰν στὴν ἄλλην. Χρειάζεται καὶ ἡ ἐμπνευσι ἀπ' τὸ παράδειγμα τους, ἡ αὐταπάρνησι καὶ ἡ ἐτοιμότητι γιὰ θυσίας γιὰ χάριν τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε αὐτὸ νὰ ἔχει μεταμορφωτικὴν ἐπίδρασι καὶ στὸ σύγχρονον κοινωνικὸν περιβάλλον.

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]